

Oud-bewoners kamp Aekinga' bijeen

APPELSCHA - Zo'n 150 oud-bewoners van het bijzonder jeugdinternaat Aekinga in Appelscha zijn gisteren even op hun oude basis teruggekeerd. Aanleiding daartoe was de reunie die deel uitmaakte van de feestelijkheden ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van dit internaat. Een ander onderdeel was enige dagen eerder een zeer geslaagde echte ouderdag, voor het eerst in de geschiedenis van 'kamp Aekinga', zoals het vroeger heette. Zo'n 170 ouders gaven daar acte de présence.

De oud-bewoners konden hun hart ophalen door allerlei dingen van vroeger te doen en natuurlijk eens flink bij te praten. Ze deden om zo te zeggen weer eens 'een dagje Aekinga', compleet met corvee. Het internaat herbergde de afgelopen veertig jaar naar schatting een zesduizend jongens. Ze kwamen uit alle delen van Nederland, maar de meeste uit Noord-Holland. Momenteel worden er 72 jongens tussen dertien en achttien jaar geholpen bij problemen die zich in het gezin, op school of in hun vrije tijd hebben voorgedaan. Ze zijn verdeeld over zes leefgroepen en ze krijgen onderwijs en de bijbehorende vorming.

De Vieze Gasten op pinkstertournee

Leeuwarder Courant, 18 mei 1988

'Vuil spel' oprechte en opgewekte satire

LEEUWARDEN - Luk Wijns, onthou die naam. Een Belg, wiens ster even snel stijgt als die van Urbanus pakweg tien jaar geleden. In België al een begrip en gekenschetst als de Vlaamse evenknie van Freek de Jonge, in Nederland tot dusver alleen opgevallen tijdens de cabaretmarathon van Rotterdam. Voorlopig zal hij met zijn soloprogramma's - hij heeft er twee gemaakt - dus nog wel veroordeeld zijn tot het zogenaamde alternatieve circuit, waar de publieke belangstelling omgekeerd evenredig is aan het gebodene.

Dat was ook gisteren het geval in de tent van het vormingstheatergezelschap De Vieze Gasten op het terrein van de Bouhof: slechts een handjevol mensen was hier getuige van het onvoorstelbare levensverhaal van Serge van Pellekes, een schepping van Wijns, maar tot leven gewekt door de acteur Jacob Beks, een manneke dat ook al alles mee heeft om een zaal aan zijn voeten te krijgen. Mismisch uiterst begaafd, welbespraakt, en ook nog, soepel van tred, doorloopt hij alle fasen van het leven van Pellekes, een aartsegoïst, die over lijken gaat. Het is

Plaats: Tent bij de Bouhof, Rengerslaan, Leeuwarden. **Gebeurtenis:** Voorstelling 'Vuil spel' door de Vieze Gasten. **Scenario:** Luk Wijns. **Regie:** Mitta van der Maat. **Acteurs:** Jakob Beks, Magda Demeester, Annelies Dierick, Mong Rosseel. **Muziek:** Fabien Audooren. **Belangstelling:** 21 personen. **Bijzonderheden:** vanavond opnieuw een voorstelling (aangvang acht uur). Zaterdag en zondag slaan de Vieze Gasten hun tent op in Appelscha (campingterrein van de Vrije Socialisten aan de Aekingaweg).

de tot in het absurde doorgedreven mentaliteit van de zoon van een middenstander, die het verder wil schoppen dan zijn pa. Zijn streken lijken aangeboren, het kost hem althans geen enkele moeite om ze in de crèche verder te ontwikkelen ten koste van andere baby's en ze op een streng katholiek internaat te vervolmaken tot 'vuil spel'.

Dat spel zal hij de rest van zijn leven spelen: hij wordt er praeses mee van het studentencorps, trouwt een vrouw om het geld van haar familie, slaat munt uit zaken, politiek en geloof - in die volgorde. Dit heerschap heeft alle slechte eigenschappen in zich verenigd, die Wijns maar kon bedenken, hij

is een karikatuur in het kwadraat. Het Amerikaanse verkiezingscircuit en de show rond de zondige tv-dominiee, wiens imperium ineestortte, zorgden voor materiaal, dat zich prachtig laat persifleren.

Vormingstoneel kun je het niet meer noemen: het stuk mag dan het vuige spel om de macht aan de kaak stellen, de wijze waarop dat gebeurt in een flitsende afwisseling van sketches en liedjes, stemt eerder tot grote vrolijkheid dan tot nadenken. Eigenaardig: deze Van Pellekes zou je om zijn rechtse, racistische denkbeelden die juist in deze tijd weer overal de kop opsteken, moeten uitkotsen, maar je blijft er geamuseerd naar kijken. Behalve door de extra charme van het Vlaams die zij voor de noorderling heeft, komt dat komt denk ik door het grote betrouwbaarheidsgehalte van deze voorstelling. Voortdurend, natuurlijk ook door het tegenspel van de overige Vieze Gasten, ben je je ervan bewust, dat het om oprechte satire gaat.

De Gasten op hun beurt mikken op een bewust publiek, dat in zo'n koddige en innemende persoonlijkheid als Jacob Beks de satiricus ziet en niet een legitimatie van de pure slechtheid van Van Pellekes. Dat publiek is dun gezaaid, maar als Freek en Youp er hele zalen mee kunnen vullen, moeten de Vieze Gasten toch een tent vol krijgen. Vanavond misschien?

PIETER DE GROOT